

[Udenrigsministeren.]

at naar Tiden er inde dertil og Forholdene har afklaret sig saaledes, som jeg synes, der er meget der tyder paa de er godt i Gang med, saa ogsaa Finland trods de Forhold, der har hersket under Krigen, kan blive et Medlem blandt De Forenede Nationer.

De Organer, som leder Organisationen, er Plenarforsamlingen, hvor alle Lande naturligvis er med, og hvor hvert Land har 1 Stemme, men kan have indtil 5 Repræsentanter; Sikkerhedsraadet, som maa kaldes den udøvende Magt og vel har den betydningsfuldeste Opgave inden for Organisation, og som bestaar af 11 Medlemmer, deraf de 5 permanente, jeg nævnte, og 6 Repræsentanter, valgte af Plenarforsamlingen. Endvidere det økonomiske og sociale Raad, Formynderskabsraadet, den mellemfolkelige Domstol og Sekretariatet. Jeg har allerede nævnt det Spørgsmaal, som for saa vidt er afgørende: Magten i Sikkerhedsraadet, og hvorfor jeg ud fra mine Betragtninger maa mene, at den Vej, man har fulgt, er den rigtige. Jeg vil gerne blot tilføje, at med den Vej, man har fulgt, tror jeg, man kan sige, at et ganske særligt Ansvar kommer til at hvile paa den enkelte Stormagt, hvis den skulde træffe en Beslutning, som man vilde sige var tvivlsom.

Pagten indeholder derefter Bestemmelser om, hvorledes de mellemfolkelige Konflikter skal bilægges. Først skal man forsøge at forhandle sig til Rette, og hvis dette ikke er muligt, vil man senere opbygge en Magt bag De Forenede Nationers Organisation. Man har da Ret til at henvende sig til de enkelte Medlemmer af De Forenede Nationer og kræve, at de skal stille til Raadighed baade deres Land i et vist Tilfælde som Base for en eller anden Aktion og militær Hjælp af den ene eller den anden Art. Man kan ikke sige noget om, i hvor vid Udstrækning dette vil finde Sted, men man har jo Lov til at understrege, at hvis hele den Maade, hvorpaa dette er bygget op, bliver en Succes, vil det forandre hele den almindelige Bedømmelse, vi har haft her i Landet af Militærspørgsmaalet, og gøre dette Spørgsmaal til et ganske andet, end det har været tidligere.

Med Hensyn til det økonomiske og det sociale Raad skal jeg kun understrege, at man igennem disse Raad søger at skabe Organer for mellemfolkeligt Arbejde paa det økonomiske og det sociale Omraade; og de Maal, der nævnes i Pagten som De Forenede Nationers: Tryghed, Højnelse af Levevil-

kaarene o. s. v., tror jeg vi med stor Tryghed kan understrege som Maal, som i Virkeligheden alle afgørende politiske Partier har og i lange Tider har haft herhjemme.

Den mellemfolkelige Domstol, som oprettes ved en særlig Del af Pagten, skal stadig have sit Sæde i Haag. Den vil sikkert i mange Henseender komme til at fortsætte det Arbejde, som tidligere er udført paa dette Omraade. Alle de Enkeltheder, som her fastsættes, tror jeg ikke der er nogen Grund til at give en nærmere Omtale.

Til Slut skal jeg kun sige, at det danske Folk igennem mange Aar, ja, vel altid har været en varm Tilhænger af det mellemfolkelige Arbejde. Vi gik uden Tøven ind i Nationernes Forbund i 1919—20. Vi har ogsaa Lov til at sige, at uanset Meningsforskelligheder herhjemme med Hensyn til baade vor Udenrigspolitik og vel navnlig med Hensyn til vor Forsvarspolitik søgte vi altid i Genève at faa den Linie frem, at vi vilde understøtte Nationernes Forbund bedst muligt, at vi vilde have, at Ideen om, at Konflikter imellem Landene skulde løses ikke ved Krig, men ved Lov og Ret, skulde sejre. Vi har igennem vort Arbejde inden for Nationernes Forbund vist, hvorledes vi ogsaa ønskede, at dette skulde være en stærk Organisation. Det blev det som bekendt ikke. Nu skal Verden og vi med den prøve igen. Naar vi tænker paa, hvad vi har oplevet igennem disse 5—6 onde Aar, naar vi tænker paa, hvad vi har set af Opfindelser og Djævelskab, for slet ikke at tale om den sidste Opfindelse med dens næsten totalt ødelæggende Virkning, har vi Ret til at sige, at det for os ser ud, som om Menneskeheden er inde i en Skæbnetime, og at man nu maa forstaa, hvor nødvendigt Samarbejdet mellem Jordens Folk er. Danmark vil gøre, hvad det kan, beskedent ved vi det vil være, for at yde sin Medvirken til, at hvad der slog fejl for 25 Aar siden, kan blive sejrende for Fremtiden.

Ch. Petersen: Det foreliggende Forslag til Beslutning om Ratifikation af De Forenede Nationers Pagt m. v. maa efter min Mening hilses med Glæde. Jeg synes, vi alle har Grund til at takke de Nationer, som efter at have befriet Verden for det nazistiske og fascistiske Rædselsherredømme tog Initiativet til at sammenkalde De Forenede Nationers Konference i San Francisco med det Formaal at udarbejde en Pagt, hvorved der skabes en mellemfolkelig Organisation i Haabet om fremtidig varig Fred, en Organisation til Oprethol-